

Nurhayat Ablam Ve Kaynanası

– Sami Biber · 05 Eylül 2020

Takvim yaprakları 9 Ağustos 2013 ü gösteriyordu.

*****

Bayram namazına gitmek üzere evden çıkmak üzereydim ki kapım çalındı. Kendi kendime sormadım tabii ki ' Bu saatte gelen de kim ola ki acep?' Diye. Kim olabilirdi ki Nurhayat Ablamdan başka...

-Hayırlı sabahlar Nurhayat Abla.

-Sami kırdırma kafanı..Abla yok?

-Öldün mü yoksa..Aman Allah'ım bu ne büyük mutluluk.

-Samiiiiii

-Buyur Nurhayat Hanım. Yahu dur.Bu gün bayram. Ver o mübarek ellerini öpeyim.

Hiç el öptürür mü cadaloz? Tokalaştık tabii ki.

-Sen nereye böyle sabah sabah bakayım?

-Ya bu gün bayram ya...Camiye gidiyorum.

-Hah işte ben de onun için gelmiştim. Sen namazında niyanızında bir adamsın. Benim için de dua et diyecektim.

-Ah canım benim...Her namazımda dua ediyorum zaten senin için. ' Rabbim biraz gençlik ve güzellik ihsan etsin sana ' Diye.

-Samiiii...Bak döverim sabah sabah. Sen benim için şu kaynanama bir koca nasip etsin diye dua edeceksin Allah'a tamam mı?

Aman Allah'ım..Nurhayat Ablamın bir kaynanası mı var? Olacak şey değil. Nurhayat Ablam 70 lik olduğuna göre (Yetmişlik derken Yeni Rakı anlamında değil..Yaş olarak) Kaynanası en az doksan dokuzluk olmalı.(Tesbih değil tabii ki) Bu güne kadar bir kaynanası olduğunu bilmiyordum doğrusu.

-Kaynanan mı? Hayatta mı kaynanan?

-Maalesef.

Eyvah eyvah...Neden mi eyvah eyvah: Bu Nurhayat Abla'nın en büyük dertlerinden biri de beni evlendirmektir. Nerede bir müstamel mamulat bulsa hemen bana yamamaya kalkar. Şimdi ister misin 90lık kaynansını da benimle baş göz etmeye kalksın? Hazır aklına gelmemişken acilen camiye kaçmak ve alını secdeden kaldırmadan dua etmek gerekiyor Allah'a, hatuna bir kısmet nasip eylesin diye. Yoksa kabak benim başımda patlayacak.

Artık koşar adım değil uçar adım gittim camiye. İmama uydum namazı kıldım. Sonra başladık duaya ama ben paso ' Allah'ım Nurhayat Ablamın kaynanasına bir koca nasip eyle.' Diye dua ediyorum. Ne ev ne araba, kendim için bir şey istemiyorum.

Namaz, cemaatle bayramlaşma filan derken artık öğlene doğru komşu ziyaretlerine başladım. Tabii ki önce Nurhayat Ablamın kapısını çaldım. Kapıyı Abdürrezzak Enişte açtı. Burnunun üzerine indirdiği gözlüklerinin ardından baktı önce. Sonra içeri seslendi:

-Nurhayattt..Hayatım dilenci gelmiş.Masanın üzerinde bozuk paralar var. Bir de şekeri , kolonyayı getir.Sevaptır.

-Abi ben dilenci değilim.

-Nurhayatttt ! Ramazan davulcusuymuş.Oradan bir beş lira getir. Şekerle kolonyayı unutma.

-Abi ben Ramazan davulcusu da değilim.

-Eee nesin o zaman? Kazık kadar adam mendil toplamaya mı geldin?

Ah Abdürrezzak abim ah. Hâla mendil verir çocuklara. Oysa bu gelenek unutulalı neredeyse elli sene oldu.

-Abi ben Sami. Karşı komşunuz.

-Aaaaa Sami'yymiş..Gel içeri komşum gel..Ya kusura bakma. Yaşlılık işte.

Eyvah ki eyvah. Abdürrezzak abim bu kadar bunadıysa var sen bir de bunun anasını düşün.Gözünü sevem Nurhayat Abla.' Samiiii..Sana hayırlı bir kısmet buldum filan deyip de kaynananı...Aman Ya Rabbim kabus gibi bir şey.'

Neyse içeri geçtim. Nurhayat ablamın titrek elleriye getirip yarısını yeni aldığım bayramlık pantolonuma döktüğü kahveyi yudumlamaya başladım.

Nurhayat abla manalı bir bakış attıktan sonra sordu:

-Dua ettin mi?

-Etmez miyim abla? Rabbim Arafat'ta, Mina'da, Müzdelife'de edilen duaların zümresine ilhak eylesin inşallah.

Abdürrezzak enişte söze girdi:

-Ben gidemedim valla. Dün akşam nöbetteydim de? Sabaha kadar gözümü kırpmadım.

Nöbet mi? ' Yahu enişte asker,polis, güvenlik görevlisi değilsin ne nöbeti'

-Hayırdır abi ne nöbeti bu? Hem de bu yaşta?

-Ya annem...Malum peder, terk-i âlem-i âyal eyleyüp dâr-ü fenadan, dâr-ü bekâya avdet eyleyince tamamen yalnız kaldı.

Yani efendim Abdürrezzak Enişte diyor ki: ' Babam ölünce annem tamamen yalnız kaldı.'

-Abi o da gideymiş madem. Ne diye buralarda oyalanıp duruyor ki?

Gayri ihtiyari çıktı bu cümleler ağızımdan ya iyi ki enişte anlamadı.

-Teşekkür ederim. Ben de senin gelmişine, geçmişine rahmet diliyorum Samiciğim. Anlayacağın benim biraderle nöbetleşe annemin yanında kalıyoruz her gün.

-Ne güzel. Hayırlı evlat dediğin böyle olur işte.

Nurhayat ablam atıldı:

-Nöbet devir teslim töreni bile yapıyorlar.

-Nasıl yani? Askerdeki gibi mi?

'Aynen ' Dedi Nurhayat Ablam ve komidinin gözünden bir kağıt çıkarıp üç defa öpüp başına koyduktan sonra tane tane okumaya başladı:

' Kardeşim ! Mukaddes anamızın nöbet sırası sende. Rengi biraz solmuştur idare ediver yaşlılık. Gözleri görmese de, kulağı duymasa da, dişleri takma, saçları kakma olsa da o bize babamızın yadigarıdır. Bu büyük emaneti sana teslim ediyorum. Ona İyi bak. Bi sakata gelmesin. Ben nasıl ki senden eksiksiz gediksiz teslim aldıysam aynen eksiksiz gediksiz teslim ettiğimin işareti olarak anamızı öpüyor ve teslim ediyorum. Gramında bir eksiklik olursa dünyayı başına yıkarım ona göre. Haydi kutlu ve uğurlu olsun. '

Abdürrezzak abiye baktım. Başıyla ' Aynen ' işareti yaptı ve konuştu.

-Kardeşim Abdülgaaffar ile her gün yaparız bu töreni. Önce annemi tartarız kantarda. Mutlaka bir önceki gün kaç kilo, kaç gram gelmişse ertesi gün de aynı ağırlıkta olmalıdır. Fazlası olabilir ama eksigi asla.

-Harikasınız abi. Ama sizin için yorucu oluyordur.

-Haklısın. O bakımdan da hayırlı bir nasip bakıyoruz.

-Allah yardımcınız olsun.Zor iş.

-Haklısın. Bu devirde nerede öyle eline kadın eli değmemiş erkek?

Eyvah eyvahhh. Nurhayat Ablam fena halde bana bakıyor. Durumu kurtarmak lazım. 'Abla benim elime kadın eli değdi' Diyecem bu sefer de Abdürrezzak enişte kıllanacak. Hay Allah'ım ya.

Nurhayat Ablam da söze karıştı.

-Aynı zamanda helal süt emmiş biri olması lazım.

Gözleri hâla manalı manalı bana bakıyor. Olamaz yaaa..Yine mi ben?

-Ya Abdürrezzak abi sen daha iyi bilirsin. Pastörize edilmiş sütler helal süt sayılmaz değil mi? Biz hep onunla beslenmiştik de.

-Yooo..Neden helal sayılmasınmış. Bal gibi de helaldir.

'Yahu etme. Görmüyor musun ananı bana kakalayacak' Diye bağırmamak için kendimi zor tutuyorum.

-Abi bayram ziyareti kısa olurmuş. Ben kalksam ha?

Nurhayat abla kolumdan tuttu.

-Yahu dur. Bak aklıma ne geldi. Hani diyorum ki sen.

-Abla Allahını seversen. Bak ölümü öp.

-Yahu ne telaş ediyorsun? Diyordum ki sen ön ayak olsan da cami cemaatinden birini ayarlasak.

-Öf be abla.Yüreğimi ağzıma getirdin.

Neyse efendim kendimi can havliyle dışarı atmaya çalışırken kulağıma eğilerek fısıldadı ablam.

-Seni hıznır seniiii... Hadi iyisin yine iyisin. Oldu bu iş.

Yuttuk mu hapı? Hem de draje draje değil tüm kutusuyla.